

Sygn. akt III KK 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądziej (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie Zbigniewa W. M.

obwinionego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na - posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 18 stycznia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego,

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 12 lipca 2016 r., sygn. akt V Ka .../16

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 18 grudnia 2015 r., sygn. akt VIII K .../13;

**uchyła zaskarżony wyrok w całości i na podstawie art. 5 § 1
pkt 4 kpsw w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie w
sprawie, zaś kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomiu, wyrokiem z dnia 18 grudnia 2015 roku (VIII K .../13) skazał Z. M. za popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i

art. 12 k.k. i na podstawie tych przepisów wymierzył oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył obrońca oskarżonego.

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2016 roku (V Ka/16) Sąd Okręgowy w R. zmienił zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego i uznał oskarżonego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 33 § 4 pkt 5 k.w. wymierzył oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją na korzyść oskarżonego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wskazując na rażące naruszenie prawa materialnego i procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. polegające na tym, że skazano Z. M. za popełnienie trzech wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w. na karę 30 dni aresztu pomimo przedawnienia karalności, stanowiącego negatywną przesłankę procesową, co stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie Sądu Okręgowego w R. podlegało uchyleniu, zaś postępowanie w sprawie Z. M. – umorzeniu, ze względu na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w., a mianowicie przedawnienia orzekania.

Sąd odwoławczy, po rozpatrzeniu apelacji, zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. uznając, że czyny popełnione przez obwinionego w dniach 6, 15 i 16 lipca 2013 roku, nie są przestępstwami z art. 278 § 1 k.k., ale ze względu na wartość przedmiotów zaboru, która nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia (art. 119 § 1 k.w. w zw. art. 9 k.w.) - wykroczeniami, a więc wypełniają znamiona czynów z art. 119 § 1 k.w. Skazując Z. M. za popełnione czyny zabronione Sąd Okręgowy przyjął zbieg realny z art. 9 § 2 k.w. i wymierzył jedną karę 30 (trzydziestu) dni aresztu. Dochodząc do powyższego wniosku Sąd Okręgowy powinien był rozważyć, czy nie zachodzą przesłanki stanowiące przeszkodę do

wydania merytorycznego rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 5 § 1 k.p.s.w., co doprowadziłoby Sąd do przekonania, że wydaniu orzeczenia skazującego sprzeciwia się przepis art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., nakazujący umorzenie postępowania, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

W świetle art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W sprawie Z. M. (poprzednie nazwisko S.), postępowanie wszczęto w dniu 4 września 2013 roku, w dacie postawienia obwinionemu zarzutu (k. 27, 68, 88 tom I). 1 k.p.s.w., w szczególności na ujętą w pkt 7 okoliczność wyłączającą postępowanie i wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności, Sąd Najwyższy w trybie art. 535 § 5 k.p.k., zgodnie z art. 112 k.p.s.w. znajdującym zastosowanie w sprawach o wykroczenie, orzekł jak w wyroku.

Stwierdzenie, że obwiniony popełnił wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. w dniach 6, 15 i 16 lipca 2013 roku nakazywało Sądowi Okręgowemu przyjąć, że karalność tych wykroczeń ustała w dniach 6, 15 i 16 lipca 2015 roku i w konsekwencji, przy zastosowaniu art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. należało umorzyć postępowanie z powodu przedawnienia orzekania. Słusznie zatem autor kasacji wskazał na zaistnienie uchybienia wymienionego w art. 104 § 1 k.p.s.w., w szczególności na ujętą w pkt 7 okoliczność wyłączającą postępowanie i wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności, Sąd Najwyższy w trybie art. 535 § 5 k.p.k., zgodnie z art. 112 k.p.s.w. znajdującym zastosowanie w sprawach o wykroczenie, orzekł jak w wyroku.